

SRG Přírodní škola, o. p. s.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

(BĚH PRO AFRIKU)

ANEŽKA SKLENIČKOVÁ, ELIŠKA TICHÁ

LINDA LANGEROVÁ

9.11.2012

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012

Obsah

1.	Úvod	3
2.	Cíle	4
3.	Postup práce	5
4.	Nezisková organizace Člověk v Tísni	6
4.1.	Běh pro Afriku	7
5.	Geografické informace o vybraných zemích	9
5.1.	Angola (Angolská republika)	9
5.2.	Etiopie (Etiopská federativní demokratická republika)	12
5.3.	Demokratická republika Kongo	15
5.4.	Namibie	17
6.	Praktická část	20
6.1.	Běh pro Afriku na Přírodní škole	20
6.2.	Rozhovory s dobrovolníky pracujícími v Africe	21
7.	Závěr	26

Přílohy

1.	Rozhovory
1.1.	Rozhovor s Františkem Traplem
1.2.	Rozhovor s Janem Svitálkem
2.	Mailová korespondence ...
2.1.	... s Irenou Bednářovou
2.2.	... se sponzory
2.3.	... s Lucíí Langerovou
2.4.	... s dobrovolníky pracujícími v Africe
3.	Fotodokumentace Běhu pro Afriku

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012

1. Úvod

Téma naší praktické maturity – běh pro Afriku a spolupráce s Člověkem v Tísni – jsme si vybrali na základě dřívější zkušenosti s tímto projektem. V loňském roce jsme tento běh uskutečnili na jednom z našich školních výjezdů a pomohli jsme tak vybranou částkou postavit školu v Africe. Proto jsme se při výběru tématu naší práce nechali inspirovat a rozhodli se navázat spolupráci s touto neziskovou organizací a uspořádat běh pro Afriku. Tentokrát nás nezajímalo pouze běh a zajištění co největšího finančního příspěvku, ale také celkové zasahování organizace v zemích třetího světa. Rozhodli jsme se, že také my svým dílem přispějeme k propagaci projektu Běh pro Afriku, šíření informací o činnosti organizace Člověk v Tísni a v neposlední řadě o životních podmínkách v zemích třetího světa. Vybrali jsme si země, ve kterých Člověk v Tísni působil v letech 2011 až do současnosti nejvíce – Angola, Etiopie, Demokratická republika Kongo a Namibie. Chtěli bychom se o nich co nejvíce dozvědět, od geografických informací po ekonomickou situaci a pomoci při řešení problémů. Samozřejmě nás zajímá i to, jestli se dlouholetá pomoc těchto organizací nějakým způsobem projevuje. Naším hlavním zdrojem je internet, ale pro doplnění naší práce o zajímavosti z cest a autentické postřehy jsme se rozhodli doplnit naší práci o rozhovory členů Člověka v Tísni, kteří země navštívili a přímo v terénu organizovali humanitární pomoc.

2. Cíle

Hlavním cílem naší práce je pomoci šíření myšlenky organizace Člověk v Tísni a navázání na jejich působení, uspořádáním Běhu pro Afriku a rozhovory s lidmi, kteří byli v námi vybraných zemích. Během pro Afriku chceme přispět finanční částkou na pomoc Africkým zemím a dokázat tak veřejnosti, že pomoci může každý. Rozhovory slouží především jako jeden z důležitých zdrojů, který nám pomohl lépe přiblížit terénní práci a doplnil představu, jak to v takovýchto organizacích chodí. Informace získané v průběhu práce bychom chtěly prezentovat třídě mladších studentů, která se bude o Africe učit a pomoci jimi těm, kteří by se podobným způsobem chtěli zapojit do humanitární činnosti.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, *vedoucí práce:* Linda Langerová
listopad 2012
str. 4

3. Postup práce

- Spojení s organizací Člověk v Tísni a navázání kontaktů
- Konzultace a podmínky pro uspořádání Běhu pro Afriku
- Shánění sponzorů na Běh pro Afriku
- Upořádání Běhu pro Afriku
- Odeslání peněz vybraných v rámci akce Běh pro Afriku
- Navázání kontaktu s Lucií Langerovou ohledně rozhovorů
- Zkontaktování terénních pracovníků s žádostí o rozhovory
- Uskutečnění rozhovorů
- Zpracování
- Sepsání závěrečné zprávy

4. Nezisková organizace Člověk v Tísni

Obecně prospěšná společnost Člověk v tísni vznikla jako humanitární organizace s cílem pomáhat v krizových oblastech a podporovat dodržování lidských práv ve světě.

V květnu roku 1992, její zakladatelé realizovali první projekty na pomoc lidem v nouzi (pod názvem Nadace Lidových novin). V únoru 1994 se změnil název na Nadaci Člověk v tísni při České televizi. V dubnu 1999 pak byla zaregistrována jako obecně prospěšná společnost.

Společnost Člověk v tísni realizuje humanitární pomoc, dlouhodobé rozvojové projekty a podporuje snahy o demokratizaci a dodržování lidských práv. Za dobu své existence dopravila stovky zásilek s přímou humanitární pomocí a realizovala rozvojové projekty v různých zemích Evropy, Asie i Afriky, konkrétními projekty podpořila disidenty, nezávislé novináře, obhájce lidských práv či představitele demokratické opozice ve více než 37 zemích světa.

Vedle krizové pomoci a rozvojové spolupráce v „méně šťastných“ oblastech světa společnost uskutečňuje rozsáhlé projekty také v České republice. Například odstraňování následků ničivých povodní, jež zasáhly významnou část Česka v roce 2002. Součástí činnosti je již několik let také terénní sociální práce zaměřená na řešení situace ve stále se zvětšujících českých „sociálních ghettech“. Prostřednictvím zavádění interkulturního vzdělávání do českého školského systému společnost Člověk v tísni podporuje toleranci a respekt k minoritním skupinám.

Společnost Člověk v tísni také usiluje o zvýšení informovanosti české veřejnosti o situaci v zemích postižených válkami či totalitárním režimem a o globálních problémech současného světa. Proto úzce spolupracuje s českými médii a od roku 1999 pořádá každoročně mezinárodní festival dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět.

Společnost Člověk v tísni spolupracuje s širokým spektrem partnerů, institucí, kulturních spolků, mezinárodních agentur, nevládních organizací a médií.

Jednotlivé sekce společnosti Člověk v tísni:

- Sekce humanitární a rozvojové pomoci
- Sekce podpory lidských práv a demokracie
- Programy sociální integrace
- Informační a vzdělávací projekty

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 6

Projekty v zahraničí

Člověk v tísní pomáhá lidem v nouzi, a to jak v době válečných krizí nebo při přírodních katastrofách, tak i v dobách klidných.

V zásadě se pomoc dělí na dva hlavní typy:

Humanitární pomoc – je rychlá, krizová, zaměřená na záchranu životů, zmírnění útrap lidí a obnovení lidské důstojnosti

Rozvojová spolupráce - je proces dlouhodobý, zaměřující se šířeji na chudobu a potenciál pro lidský rozvoj.

Člověk v tísní se v rámci projektů rozvojové pomoci věnuje zejména:

- zajištění základních lidských potřeb jako pitná voda
- podpoře vzdělání
- podpoře zdravotnictví
- rozvoji podnikatelských aktivit
- sociálním programům
- podpoře občanské společnosti a dobrého vládnutí

4.1. Běh pro Afriku

Běhy pro Afriku se organizují kvůli pomoci v zemích třetího světa. Jde o způsob, kterým neziskové organizace jako je Člověk v Tísni zapojují veřejnost do svého působení a umožňují tak tyto témata o problematice v Africe více otevřít a zajistit zemím lepší budoucnost. Do běhů pro Afriku se často zapojují právě školky, školy nebo se organizují pro veřejnost, kde se zapojují všechny věkové skupiny.

Jde o normální běhání na vytyčeném místě. Určí se kolečko, většinou jde zhruba o jedno kilometrové. Každý kdo běhá, si najde svého sponzora, který mu přislíbí částku za každé jedno uběhnuté kolečko a je celkem jedno, jak je velká. Může to být deset korun, ale také sto. Samozřejmě si každý může dělat sponzora sám.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 7

Sponzorovat běh se může ale také přes částku, kterou sponzor přidá organizaci na celý běh a ne jen pro jednoho účastníka. Podpoří tím podání myšlenky Člověka v tísní a pomůže i dostat se veřejnosti k tomu blíž.

Člověk v Tísni za vybrané peníze právě z běhu pro Afriku pomáhá postavit školy v Africe. Školy zajišťují vzdělání dětem, ale i hygienické podmínky, často se v okolí škol kopají studny, kterých je v těchto oblastech pomálu. Zároveň na její výstavbě pracuje spousta místních obyvatelů, kteří si díky tomu zajistí práci a vydělají si peníze pro své rodiny. Jsou zde i kurzy pro školení budoucích učitelů a dospělých negramotných lidí.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNÍ

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 8

5. Geografické informace o vybraných zemích

5.1. Angola (Angolská republika)

Hlavní město:	Luanda (2 022 000)
Další velká města:	Huambo (400 000), Benguela (155 000), <u>Lobito</u> (150 000), <u>Lubango</u> (105 000), <u>Namibe</u> (100 000)
Rozloha:	1 246 700 km ²
Počet obyvatel:	12 127 071 (2006), <u>13 338 541 (2011)</u>
Úřední jazyk:	Portugalština
Sousední státy:	Demokratická republika Kongo, Kongo, Namibie, Zambie

Přírodní a klimatické podmínky:

Na jihu je semiaridní klimatické pásmo, to znamená, že většinu tvoří pouště a oblasti jsou většinou hodně suché. Několik měsíců se zde čeká na tzv. období dešťů. Jsou tu i zástupci z rostlin, ale přinejlepším to jsou keře nebo nízké stromky. Zemi pokrývá tráva, která uchovává vlhkost. Když je v oblasti požár, živiny, které jsou v kořenech trávy půdu rychle zotaví. Velké stromy ani lesy tu kvůli suchu nejsou. Na severu je tropické s chladným a suchým obdobím od května do října a horkým obdobím od listopadu do dubna.

U pobřeží jsou nížiny, na rozdíl od vnitrozemí kde jsou převážně náhorní plošiny.

Nejvyšší bod: Morro de Moco (2 620 m n.m.)

Nejnižší bod: (Atlantický oceán 0 m n.m.)

Hospodářský přehled:	Hlavním nerostným zdrojem v Angole jsou nerostné suroviny. Hlavně ropa, zemní plyn, diamanty, rudy železa, fosfáty, zlato, měď, bauxit a uran. Využití půdy je rozloženo hlavně na lesy (43%), louky a pastviny (23%), orná půda (2%), trvalé kultury (0%) a ostatní (32%). Zemědělství obstarávají hlavně místní rostliny, jako např. kávovník, cukrová třtina, (kavasa), banánovník, kukuřice.
-----------------------------	--

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 9

Angolský průmysl rychle roste díky těžbě ropy na jejím pobřeží. Produkce ropy přispívá asi 85% na celkové HDP.

Obyvatelstvo:

Národnostní složení tvoří z většiny Ovimbundu 37%, potom Kimbundu 25%, Bakongo 13%, míšenci 2%, evropané 1% a ostatní 22%. Většina obyvatelstva jsou křesťané, asi 53% - římsko-katolické 38%, protestanté 15% a animismus, zbylých 47%.

Většina z nich se dožívá průměrného věku 38 let, přirozený přírůstek je 44 (na 1000 obyvatel) a úmrtnost je 24 zemřelých (na 1000 obyvatel).

Navzdory neuvěřitelně velkému nerostnému bohatství a rychlému růstu hospodářství je Angola jedna z nejchudších států Afriky. Dětská úmrtnost je jedna z největších na světě. V zemi je obrovská kriminalita, hlavně v hlavním městě, kde nezřídka dochází k násilnému přepadení osob i automobilů. Ve všech turistických příručkách se doporučuje po setmění nevycházet do ulic ani do okolí Luandy. Také se mimo hlavní město v zemi nachází mnoho nevybuchlých min.

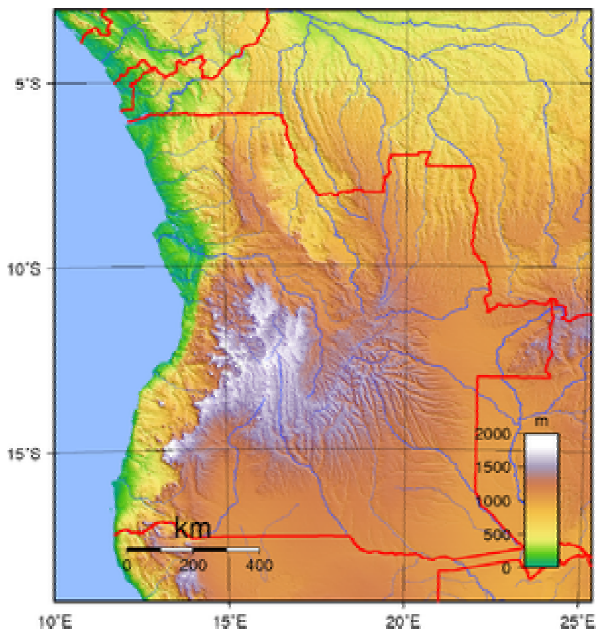
Angola v současné době prochází rekonstrukcí po 27-leté válce, která zde probíhala a byla ukončena v roce 2002. Hlavní boje probíhali mezi prezidentem José Eduardem dos Santos (MPLA - Popular Movement for the Liberation of Angola – politická strana Angoly) a mezi Národní unií pro celkovou nezávislost Angoly (UNITA

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 10

- National Union for the Total Independence of Angola), kterou vedl Jonas Savimbi. Válka začala v roce 1975, když dostala země nezávislost od Portugalska a skončila, když v roce 2002 Savimbi zemřel. Tím se MPLA udržela v moci.

Reliéf

Mapa Angoly s vyznačenými velkými městy

Člověk v Tísni a Angola:

Zabývá se hlavně zlepšení dostupnosti ke vzdělání. Staví pro děti nové školy, od roku 2006 jich postavili celkem 13, a to hlavně v provincii Bié, kterou občanská válka postihla nejvíc. Školy zde slouží asi třem tisícům dětí. Součástí toho, je také školení pedagogů. Díky stavbě škol se také tisíce dospělých z blízkých oblastí vyučili zedníky, svářeči nebo sklenáři a měli tak možnost zlepšit nezaměstnanost. Také se díky speciálním kurzům naučili číst, psát a počítat.

Další humanitární a rozvojová pomoc je hlavně v zemědělství a v přístupu ke zdrojům obživy. A samozřejmě se zde zabývá problematikou hygieny, problematiky s vodou a celkově odpadové hospodářství.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 11

5.2. Etiopie (Etiopská federativní demokratická republika)

Hlavní město: Addis Abeba (3,5 milionu)

Rozloha: 1 127 127 km²

Počet obyvatel: 82 101 998 obyvatel

Úřední jazyk: amharština

Sousední státy: Eritrea, Džibutsko, Somálsko, Keňa, Súdán, Jižní Súdán

Geografie: Etiopie se nachází ve východní Africe, v tzv. Africkém rohu, poblíž Rudého moře. Uprostřed země je náhorní plošina, její výška se

pohybuje okolo 1500 až 3000 m n. m. Směrem na západ se plošina snižuje k oblasti v Etiopie, kde žijí převážně Somálci a směrem k Súdánu.

Nejvyšší bod: Ras Dašen, Bejeda (4620 m n. m.)

Nejnižší bod: „Danakilská proklálinka“ (-115 m n. m.) jedno z nejteplejších míst na planetě.

Hospodářský přehled: Obdělává se zhruba 17% půdy, i když se tady nachází mnohem víc a půda je nevyužitá. Zalesněno je pouze 10 až 15% půdy, v důsledku intenzivního odlesňování ploch. Zbytek se využívá na pastvu, pokud není moc drsný na to, aby se dal obhospodařovat. Země trpí nadměrným využíváním pastvin (kvůli reliéfu).

Podnebí: Dalším problémem, kterým trpí je nadměrné sucho. Díky tomu, že se nachází v tropické monzunové oblasti, je její podnebí velmi rozmanité a to hlavně kvůli rozdílům v nadmořských výškách. Střídá se zde období sucha a dešťů – během ledna a února, převažují občasné

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

deště, které mají velký vliv na hladomor, který se vyskytne, pokud deště nejsou dostatečné. Od konce února až do června jsou období sucha, v nadmořských výškách nad 1500 m n. m. jsou denní teploty kolem 16 až 30°C, naopak v níže položených oblastech můžou teploty přesáhnout až 40°C. Od poloviny června do poloviny září jsou v oblastech silné deště. Ty nechají dostatek vláhy na to, aby vydržely přes další období sucha v prosinci a na začátku ledna, kde se opět vystřídají s občasnými dešti.

V důsledku velké příkopové propadliny se zde tvoří poměrně velká síť jezer. Největší je jezero Tana, které se nachází na severozápadě. Nejvodnatější Etiopskou řekou je Modrý Nil (vpravo). Další velké řeky, které stojí za zmínku jsou například Genali a Šibeli, tekoucí na jihovýchod Somálska a Omo, která ústí do jezera Turkana na hranici s Keňou.

Politika:

Etiopie je federativní parlamentní republikou. Volební právo mají všichni občané od 18 let. Prezident se jmenuje Girma Wolde-Gijorgis a předseda vlády Hailemariam Desalegn.

Obyvatelstvo:

V Etiopii existuje množství rozličných etnických skupin, největšími z nich jsou Oromové(34,5 %), Amharové (26,9 %), Somálci (6,2 %), Tigrajové (6,1 %), Sidamové (4 %), Guragové (2,5 %), Welaitové (2,3 %), Hadicové(1,7 %), Afarové (1,7 %), Gamové (1,5 %) a Gedeové (1,3 %). Ostatní etnické skupiny tvoří zbylých 11,3 % populace.

Mezi nejběžnější etiopské náboženství patří pravoslavní (43,5%), islám (33,9%), protestantismus (18%), tradiční náboženství (2,6%) a katolictví (0,7%).

Skoro polovina Etiopanů žije pod hranicí chudoby. Je tu také velmi vysoká dětská úmrtnost, převážně kvůli nedostačujícímu zdravotnímu systému. Průměrný věk dožití je asi 56, nad 65 let jsou asi 2,5% populace. Velký problém je také v přístupu k pitné vodě. Ve městech je přístupnost asi 98% zatímco na vesnici pouhých 26%. Nejvíce rozšířenými chorobami jsou tyfus, malárie, meningitida, cholera, žlutá zimnice, vzteklna a schistosomóza. Za posledních pár let se vláda

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

snažila tyto problémy vyřešit a tak se situace mírně zlepšila, není to však dostačující.

V zemi stále přetrvává diskriminační přístup k ženám, i když zákonně jsou si všichni rovni. Ve společnosti je tedy žena stále podřízená muži, a má tak nevýhody, např. menší možnost vlastnit půdu apod. Velkým problémem tohoto typu je také znásilňování žen, ženská obřízka, nelegální sňatky s dívkami mladšími 15 let, prostituce (která je v této oblasti velmi rozšířená) a další formy diskriminace.

Člověk v Tísni a Etiopie:

Člověk v tísni se od začátku svého působení, v roce 2003 zaměřuje na projekty v oblasti školství, zdrojů pitné vody, zemědělství, ochrany přírodních zdrojů a sociálních programů. Staví školy, na kterých se podílí i česká veřejnost díky sbírce Postavme školu v Africe. Celkem již bylo postaveno 14 škol. Organizace také školí budoucí učitele, poskytuje přístup k pitné vodě, zlepšuje zemědělskou produkci a bojuje s erozí, rozšiřuje možnosti obživy pro chudé obyvatele, zasahuje v případech humanitárních katastrof (sucha či naopak povodně) a věnuje se podpoře sirotků a prevenci obchodu s dětmi a začleňování jeho obětí zpátky do komunit.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, *vedoucí práce:* Linda Langerová
listopad 2012
str. 14

5.3. Demokratická republika Kongo

Hlavní město:	Kinshasa
Další velká města:	Kelemie, Bukavu, Bumba, Kananga
Rozloha:	2 345 410 km ²
Počet obyvatel:	68 692 542 obyvatel
Úřední jazyk:	francouzština
Sousední státy:	Angola, Burundi, Středoafrická republika, Republika Kongo, Rwanda, Jižní Súdán, Tanzanie, Uganda, Zambie

Přírodní a klimatické podmínky:

Podnebí je zde podobné jako u většin afrických států, průměrná roční teplota je 25 stupňů. Na severu je vlhký tropický klimát.

Nejvyšší bod: Margherita (5109 m n.m.)

V Konžské pánvi nalezneme přibližně 600 druhů stromů, včetně velice vzácných, jako například baobaby, mahagon, africké ořechy nebo limby. V oblasti deštných lesů žijí například okapi, gorily a šimpanzi. Jak fauna, tak flóra se liší v oblastech deštných lesů a savan. Avšak i na savanách najdeme vzácné druhy dřev, jako jsou červené cedry, palmy iroko a sabal. Ze zvířecí říše se zde objevují zebry, lvi, sloni, buvoli, bílí nosorožci a žirafy. Rozmanitost lze však najít i v množství ryb nebo ptáků.

Kácení deštných pralesů: Konžský deštný prales je po amazonském druhý největší na světě a současně představuje jeden z nejučinnějších přírodních systémů chránících stabilitu klimatu.

Hospodářství:	Země je velmi bohatá na nerostné suroviny, hlavní naleziště jsou diamantů, mědi, zlata, kobaltu, tantalu a uranu. Většina z nich se nachází na západu země, ve Velké příkopové propadlině. Země je jedna z nejchudších na světě a má velké ekonomické problémy.
----------------------	---

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

Obyvatelstvo:

V Demokratickém Kongu žije přibližně 250 etnických skupin. Většinu obyvatel tvoří příslušníci bantuských národů. Nejpočetnější národy jsou Luba (18%), Kongo (16%) nebo Mongo (13%). Jazyky většiny obyvatel se řadí do nigero-konžské jazykové rodiny, převážně benue - konžské větve, avšak oficiálním jazykem je francouzština.

Negramotných obyvatel je kolem 42%, 15% má středoškolské a 1% vysokoškolské vzdělání. Průměrná délka života se pohybuje v rozmezí 43 - 49 let. Dlouhodobou podvýživou trpí přes 40% obyvatel. Přibližně 80 % obyvatel jsou křesťané, ve většině případů katolíci.

Člověk v Tísni a Demokratická republika Kongo:

Člověk v tísni založil stálou misi v DR Kongo na počátku roku 2009 díky příspěvkům české veřejnosti. S projekty zaměřenými na zlepšení přístupu k pitné vodě, kvalitnější a dostupnější zdravotní péči i vzdělání a pomoci obětem sexuálního násilí působí v provincii Jižní Kivu na východě země. Cílem nejmladšího humanitárního projektu Člověka v tísni v Jižním Kivu, podporovaného Ministerstvem zahraničních věcí ČR, je zlepšit zdraví matek, snížit dětskou úmrtnost a zvýšit kvalitu preventivní a léčebné zdravotní péče pro konfliktem zasažené obyvatelstvo.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 16

5.4. Namibie

Hlavní město: Windhoek

Rozloha: 824 292 km²

Počet obyvatel: 2 000 000 obyvatel

Úřední jazyky: angličtina, (afrikánština)

Sousední státy: Angola, Zambie, Botswana, Jihoafrická republika

Přírodní a klimatické podmínky:

Většinu rozlohy tvoří savany a pastviny. Ve vnitrozemí se nachází poušť Kalahari a při pobřeží poušť Namib.

Namibie má subtropické pouštní klima, nejsušší z celé Afriky, s výraznými teplotními rozdíly mezi létem a zimou a mezi dnem a nocí. V létě (od října do dubna) jsou průměrné denní teploty 20 – 34 °C, často i

přes 40 °C. V zimě (od května do září) se denní teploty pohybují mezi 18 – 25 °C. V noci bývá pod nulou. U Atlantiku je klima příjemnější než ve vnitrozemí díky větru od moře a tudíž vyšší vlhkosti vzduchu. Průměrná teplota také klesá se stoupající nadmořskou výškou. Nejméně srážek je v poušti Namib, ale postupně do vnitrozemí jich

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 17

přibývá. Tzv. „malé deště“ jsou krátké přeháňky a bouřky od října do prosince, „velké deště“ od ledna do dubna.

Optimální období pro safari je mezi dubnem a říjnem, kdy se zvěř shromažďuje u napajedel (vpravo)

Nejdelší řeka je na severu, Okavango, ale je to jen její část a také řeka Zambezi.

Hospodářství:

Země má poměrně velké bohatství v nerostných surovinách. Je velkým producentem diamantů, ale také se zde těží zinek, uran, stříbro, rudy olova, mědi a zlata. Obchod je provázán s Jihoafrickou republikou a to velmi úzce. Je zde významný přístav, „Velrybí zátoka“, kde se vyváží i přiváží většina zboží. Dopomáhá tomu to, že má Namibie poměrně slušnou silniční síť, kterou vybudovali němečtí kolonisté. V 80. letech ji zmodernizovali jihoafričtí dělníci.

Obyvatelstvo:

Namibijci jsou většinou příslušníky Ovambského kmene (50 %), Kavangové (9 %), Hererové (7 %) Damarové (7 %), Namové (7 %), Sanové (3 %). Zastoupení ostatních kmenů je velice nízké. Obyvatelstvo smíšeného bělošského a černošského původu ("barevní") tvoří 6,5 % populace.

V roce 2006 žilo v Namibii 40 000 Číňanů. Běloši tvoří 7 % populace a jedná se hlavně o potomky Portugalců, Nizozemců, Němců, Britů a Francouzů. 75 % Namibijců je gramotných a téměř 82 % obyvatel jsou křesťané, hlavně protestanti - (62%).

Prezident se jmenuje Hifikepunye Lucas Pohamba (od 2004 – dosud).

Historie:

V 19. Století byla země kolonizována Němci. V roce 1904 se pokusil nadvládu potlačit kmen Hererů, který byl ale potlačen a měl za následek 3 roky trvající genocidu – úmyslné zničení etnických, rasových nebo národnostních skupin. Byla jim zabavená půda a všichni byli zavšeni do koncentračních táborů, kde vykonávali otročskou práci. Díky zásahu OSN, vyhlásila Namibie nezávislost 21. března 1990 – den vzniku.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, *vedoucí práce:* Linda Langerová
listopad 2012
str. 18

Člověk v Tísni a Namibie:

Člověk v tísni svou dlouhodobou pomoc zaměřoval především na chudé obyvatele postižené HIV/AIDS. Projekty se soustřeďovaly na poskytování sociální péče, boj s chudobou skrze podporu pracovních příležitostí a vzdělávání, zdraví a osvětu a podporu komunitních iniciativ v boji proti HIV/AIDS. Důležitým projektem byla chráněná dílna, v níž HIV pozitivní ženy dostaly možnost vydělat si na živobytí své i svých rodin a zároveň šanci pracovat v bezpečném, motivujícím prostředí. V květnu 2009 se společnosti Člověk v tísni podařilo uskutečnit dlouhodobý cíl projektu – vyškolit místní management a převést dílnu do místních rukou. Vznikla tak namibijská organizace Karas Huisen Crafts,

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, *vedoucí práce:* Linda Langerová
listopad 2012
str. 19

6. Praktická část

6.1. Běh pro Afriku na Přírodní škole

Běh pro Afriku proběhl v dubnu 2012 v Čimickém háji a zúčastnili se ho všichni studenti Přírodní školy. Protože v naší škole již jednou akce proběhla, vedení gymnázia nám vyšlo vstříc a umožnilo uspořádání běhu v rámci školního rozvrhu, tzv. projektové středy. Tím byl mimo jiné zajištěn dostatečný počet účastníků.

Akce byla předem nahlášená organizaci Člověk v Tísni, která nám poskytla sponzorské listy (určené převážně pro rodiče, kteří sponzorovali projekt prostřednictvím výkonu svých dětí) a také odměny pro nejúspěšnější běžce v podobě vstupenek do kina platných po celý rok. Všichni běžci byli předem evidováni - pro usnadnění jsme vyrobily registrační náramky, na které jsme při závodě potvrzovaly každý uběhnutý okruh.

Běžci byli rozděleni do skupin, které zhruba odpovídaly jednotlivým ročníkům a ty se postupně vystřídaly v průběhu celého dne. Dozor nad dodržováním pravidel běhu nám pomáhali zajišťovat profesori gymnázia, kterým bychom tímto chtěli za spolupráci poděkovat.

Statistické údaje o akci Běh pro Afriku:

- *Datum konání: 30. 4. 2012*
- *Místo konání: Praha 8 – Čimický háj*
- *Počet účastníků běhu: 62 osob*
- *Celkem uběhnutých kilometrů: 643*
- *Přímý výtěžek z běhu 22.977,- Kč*
- *Náklady na akci: vše hrazeno z dobrovolných příspěvků organizátorů*

V rámci přípravy akce jsme s cílem oslovit s myšlenkou humanitární pomoci prostřednictvím akce Běh pro Afriku oslovili mnoho lidí prostřednictvím e-mailu, který jsme rozeslali nejprve náhodně vybraným firmám, které jsme našli na internetu. Tento způsob získávání podpory pro projekt se ale ukázal jako velmi neúčinný, protože na naši výzvu nikdo nezareagoval.

S prosbou o pomoc jsme se proto obrátili na známé a rodinné příslušníky. Ti nám poskytli kontakty na sponzory, kteří s námi o projektu diskutovali a kromě toho, že nakonec sami přispěli významnými

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 20

částkami, nám v řadě ohledů pomohli, především informacemi o tom, jak by měly být podobné výzvy formulovány, aby byly účinné (viz např. Příloha 2.2.)

Statistické údaje:

- *Počet oslovených anonymně: cca 30*
- *Počet oslovených na základě doporučení: 6*
- *Počet odpovědí/ příspěvků od oslovených firem: 3 (všechny z okruhu doporučených)*
- *Úspěšnost při získávání podpory anonymně: 0%*
- *Úspěšnost při získávání podpory na základě doporučení: 50%*
- *Celková výše sponzorských příspěvků: 10.000,- Kč*

6.2. Rozhovory s dobrovolníky pracujícími v Africe

Rozhovory proběhly v návaznosti na doporučení Lucie Langerové, pracovnice Člověka v Tísni, které jsme oslovily prostřednictvím e-mailů nebo telefonicky. S dvěma dobrovolníky jsme se k rozhovoru sešli v Praze, s dalším jsme rozhovor realizovaly prostřednictvím skypu. Dotazy jsme si připravily předem, s tím, že cílem rozhovorů bylo zjistit co nejvíce autentických informací, které bychom jinak nedokázaly najít na internetu nebo v literatuře. Kromě reálií nás proto zajímaly především jejich názory na život v Africe, postřehy a zkušenosti z jejich mise, zejména při komunikaci s místními obyvateli. Rozhovory jsme pro přehlednost upravily, vždy jsme se ale snažily zachovat jejich podstatu. Následně jsme je poslali osloveným zpět k autorizaci. Všechny tři rozhovory jsou otištěny v naší práci (viz ukázka níže a Příloha č. 1)

(ukázka č. 1)

Rozhovor s Danielou Hranailovou, pracovnící Člověka v Tísni, která působila v Kongu

(rozhovor připravily A. Skleníčková a E. Tichá)

Jak dlouho pracujete u Člověka v Tísni?

Nastoupila jsem v říjnu roku 2010, měsíc jsem se zaškolovala v centrále a poté odjela na rok a půl do Konga s tím, že jednou za půl roku jsem byla vždy na týden nebo na dva doma.

Kdy vás začal zajímat Člověk v tísní, jak jste se o něm dozvěděla?

Tato práce mě lákala už dlouho. Zнала jsem Člověka v Tísni spíše obecně a trochu jsem se o to zajímala. Jeden čas jsem i přispívala do klubu přátel. Už během studia na vysoké škole jsem si říkala, že by se mi líbilo zkusit práci v takovéto organizaci, nejen proto, že mě lákala ta myšlenka někde s něčím pomoci, ale i proto, že já studovala finance a hodně jsem chtěla vědět jak ty peníze „tečou“ v tom humanitárním a rozvojovém světě.

Po úplném dokončení studia jsem hledala práci a mimo jiné jsem poslala životopis právě i do Člověka v Tísni.

Dnes jsou debaty o tom, že práce těchto neziskových organizací je dosti neúčelná, že sice pomáháte, ale tak malému procentu, že to nemá smysl a vkládáte peníze do zbytečnosti. Co si o Na tohle se dá koukat z různých úhlů pohledu. Podle mého názoru je to článek něčeho komplexnějšího, hodně záleží na tom jací lidé se na té dané misi sejdou a na jakém projektu pracují. Jde to od země k zemi, od projektu k projektu. Ale samozřejmě kdybych tomu nevěřila tak bych to nedělala. Když se objeví zajímavý program, kde pracují schopní lidé, tak to může změnit život celé vesnici nebo celému regionu.

Kongo jste si vybrala nebo vám byla dána nabídka a vy jste jí přijala?

Kongo vyplynulo ze strany Člověka v Tísni. Můj profil a moje zkušenosti přesně zapadali na tuto pozici do Konga. Dostala jsem nabídku a po nějakém čase jí přijala.

Co přesně bylo náplní vaší práce v Kongu?

Měla jsem na starosti řízení financí, což obnáší komunikaci s tamějšími institucemi. Také hlídání čerpání rozpočtů, tvorbu rozpočtů, nastavování vnitřních procedur atd.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

*autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 22*

Přišla jste do komunikace s tamějším obyvatelstvem?

Ano.

Jak k té vaší pomoci přistupovali?

V Kongu máme tým tří expatů (zaměstnanců, neboli zástupce z jiné země), vedoucí mise byla Angličanka, moje kolegyně vedoucí programu byla Američanka a já vedoucí financí Češka. Byly jsme tam jako řídicí tým. A s námi tam pracovalo asi třicet Konžanů. S nimi byla komunikace stejná jako s běžnými kolegy. Což je první skupina tamějších lidí, kteří s námi spolupracují, dostávají plat, my je zaškolujeme a oni pro nás poté pracují.

Druhá skupina tamějších lidí jsou vesničané, kteří tu naši pomoc přijímají. Stavíme jim školy, porodnice atd. Tudíž nás vnímají dobře. Kongo celkově je jedna ze zemí, kde jsme vnímání velmi pozitivně.

Jak by jste stručně popsala jejich styl života? Jak často se myjí, zda mají domluvené sňatky, co jedí apod.?

Sňatky na vesnicích mají. A mají i hodně dětí, protože u nich kdo chce uživit rodinu potřebuje více dětí, aby jich co nejvíce pracovalo, dokonce někteří rodiče své dcery prodávají, protože nevěsta dostává věno. Málokdy jsem cítila z nějakého páru, že by to bylo založeno na lásce, skoro vždy jen z ekonomických důvodů.

Nejzásadnější problémy jsou hygiena, nemoci, bezpečnostní situace. Ale až na tohle všechno je Kongo docela „zelené“ a relativně bohaté, hodně tam prší a ty lidi tam neumírají hladem.

K jídlu si vypěstují Maniok, což je hodně podobné bramborám, takový bílo-šedý kořen rostliny. Používají ho například na mouku a z té mouky a vody potom dělají knedlíky, kterým říkají „fufu“ což je jejich nejčastější strava. Jedí k tomu něco jako je u nás špenát, jsou to takové zelené listy, mají jich několik druhů. Dále hodně jedí rýži s fazolemi, které si také pěstují, banány, kterých mají nesčetně druhů a jedí je na spoustu způsobů (vařené, smažené aj.). A ti co jsou na tom lépe mají i maso (kozu, slepici, prase, krávu), které mohou koupit na tamějším trhu.

Co se týče oblečení, dováží se z Číny, a dnes je už hodně málo kmenů, kteří by se oblékali do toho jejich „tradičního“ oblečení z palmových listů atd.

A možná budete překvapené jako já, ale i v těch nejzalehlejších oblastech jsme potkávali Coca-colu a Fantu. Mají to tam hodně levné a pijí to ve velkém, protože ani nevědí, co všechno to může způsobit.

Nachází se v Kongu hodně neobydlených oblastí?

Ano, je tam hodně pralesů. A třeba uprostřed nějakého pralesu je maličká vesnice. Většinou mají poblíž nějaký vodní zdroj, buď přímo nějakou řeku nebo ženy nebo děti chodí 5-10 km denně s kanistry pro vodu. A ten zdroj ne vždy je nezávadný, často se právě kvůli tomuto rozšiřují epidemie atd. Ale už je hodně sanitačních programů, a na každý úsek se snaží dát buď studnu nebo takový „lapač vody“, který zachytí dešťovou vodu, přefiltruje ji a lidé jí potom mohou stáčet.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 23

Vy jste byla celý ten rok a půl jen na jednom místě?

Ano, byli jsem tam v jednom regionu. Hlavní kancelář jsme měli v jednom městě poblíž jezera, měli jsme ještě jednu kancelář v terénu.

Je podle vás vidět pokrok od prvního dne kdy jste v Kongu byla až do posledního?

Ano. Zejména ve dvou vesnicích. Když jsem přijížděla, začínali se tam stavět 2 školy a než jsem odjela už se předávali, tak to byl krásný pocit vidět radost tamějších lidí. Postavili jsme i porodnice, čímž jsme hodně potěšili ženy.

Než jste tam začali působit, jak by jste popsala výši gramotnosti?

Negramotnost je tam stále hodně vysoká. Je docela velký rozdíl mezi městem a vesnicí. Města jsou již relativně vyspělá (mají univerzity, kamenné domy, obchodní domy aj.), ale na venkově jsou opravdu negramotní (nemají silnice, pořádné školy atd.).

Jak je v Kongu rozšířená korupce?

Hodně. Je to standardní na tamější poměry, když tam něco zařizujete je to o mnoho komplikovanější než v Evropě, ale není to nemožné. Samozřejmě Člověk v Tísni je zcela neúplatková organizace. Proto nám také registrace pobočky v Kongu trvala 3 roky, než jsme měli oficiální povolení od ministerstva.

Snaží se Člověk v Tísni v Kongu pomoci i tím, že se snaží vyloučit některé jejich zvyky, které jsou pro naši společnost neetické?

S věcmi typu šamanismus, znásilňování žen, stigmatizace žen kvůli tomu, že byla znásilněna nebo, že dostala AIDS apod. ano. Snažíme se jim vysvětlit jejich práva, aby právě nedocházelo třeba k té stigmatizaci atd.

Na západě je to klidnější, díky hlavnímu městu. Na východě jsou takzvaní rebelové, kteří za znásilňování žen a vypalování vesnic převážně můžou. Lidé, kterým byla vypálená vesnice nemají kam jít, hodně migrují, říká se jim „vnitřní uprchlíci“. Na východě je to dáno historicky, byly tam genocidy a je tam hodně nerostných surovin (zlato, diamanty a spousta dalších rud), které jsou zajímavé pro Ameriku, Čínu. My tady ty jejich suroviny hojně využíváme za výborné ceny. Ale nikdo nemá moc přehled kolik, kde a co se těží a kdo to kupuje, což je výhodou, pro větší společnosti, které tam těží (hodně na tom bohatnou) a díky této nepřehlednosti neplatí daně.

Potom tedy Kongo neumí moc využít toho bohatství, které tam má.

Neumí to uchopit, nejsou natolik vyspělí, aby to zvládli. Nějaká malá elita lidí tam je, která je v tomhle směru vzdělaná, ale ty se vždy dostanou mezi ty zkorumpované. Chtějí úspěch a peníze hlavně pro sebe a ani je nenapadne, že by mohli chtít blaho pro ostatní.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

*autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 24*

Kde na všechny tyto projekty čerpáte peníze?

Konkrétně Kongo, ty dvě (mnou zmíněné) školy se stavěly z peněz od Španělské vlády. Zdravotní projekty jsou z peněz od Evropské unie a ministerstvo zahraniční politiky České republiky. Některé programy jsou z peněz OSN. A třeba ten běh pro Afriku (nejen ten co jste uspořádaly vy) jde většinou na stavbu jedné konkrétní budovy (většinou školy). Těch zdrojů je mnohem víc, ale to nejsem schopná vyjmenovat.

Jaký myslíte, že je v Kongu největší problém?

Korupce a ngramotnost.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

*autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 25*

7. Závěr

Cílem práce bylo zorganizovat Běh pro Afriku, jeho prostřednictvím zajistit co největší finanční prostředky na výstavbu školy (Etiopie?) a současně propagovat program a úsilí organizace Člověk v Tísni. Myslíme si, že cíle se nám podařilo s úspěchem splnit – organizace běhu pro Afriku přinesla na konto Člověka v Tísni částkou 22 977 Kč. Mnoha lidem jsme přiblížili problematiku života v Africe a také věříme, že jsme pomohli řadu lidí přesvědčit o tom, že tyto země potřebují pomoc lidí z bohatších částí světa. Naše práce je určena především těm, kteří by se podobným způsobem do humanitárních nebo rozvojových projektů chtěli zapojit, tedy zejména studentům, mladým lidem, dětským organizacím. Věříme, že zkušenosti i úspěchy je mohou inspirovat a tak jako my se do pomoci zapojí.

Prameny:

<http://www.clovekvtisni.cz/>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/>

Stránky při zjišťování geografických informací:

http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/afrika/etiopie/index.html

<http://www.zemepis.com/Etiopie.php>

<http://www.svetloprosvet.cz/cs/jak-pomahame/podporovane-projekty/etiopie/>

<http://www.cedok.cz/destinace/namibie.htm>

http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/afrika/namibie/index.html,

http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/afrika/kongo_kinshasa/index.html

<http://www.lideazeme.cz/zeme/demokratika-republika-kongo>, <http://www.zemepis.com/Angola.php>

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová

listopad 2012

str. 26

PŘÍLOHY

1. ROZHOVORY

2. MAILOVÁ KORESPONDENCE

3. FOTODOKUMENTACE BĚHU PRO AFRIKU

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012

1. Rozhovory

1.1. Rozhovor s Františkem Traplem

Dobrovolníkem, který působil v Angole

(rozhovor připravily A. Skleníčková a E. Tichá)

Jak jste se dostal k tomu, aby jste jel do Angoly?

Bylo to součástí jednoho vzdělávacího rozvojového projektu Masarykoví univerzity. Přes Angolany žijících v Brně. Skupina lidí mluvících portugalsky se rozhodla jet do Angoly a pomoci zlepšit ekonomickou situaci.

Jak dlouho jste tam byl?

Původně jsem tam měl jet na 3 měsíce, ale nakonec jsem tam byl přerušovaně 2 roky.

Kde přímo jste v Angole působil?

Asi 200 kilometrů od hlavního města Luandy, konkrétně v hlavním městě jedné provincie v centru Angoly.

Co přesně bylo náplní vaší práce?

Komunikace s birokratickými jednotkami, s úředníky přes školství, úředníky pro životní prostředí a úroveň žití atd. Vedl jsem doučovací kurzy pro studenty, kteří tam byli s námi i pro děti, kteří byli cílem celého programu.

V rámci projektu byl postavený dům pro kurzy na volný čas Člověkem v Tísni, v kterém jsme také působili hlavně v oblasti pedagogiky, probíhají tam aktivity např.: sport, vyučování informatiky atd. Tento dům by měl fungovat až do teď bez ohledu na to, že tam již nejsme.

Jak k tomu přistupovali tamější lidé?

Vztahy byly velmi pozitivní. Lidé k nám přistupovali vřele a otevřeně hlavně mezi studenty a našimi pedagogy. U úředníků už to bylo horší.

Byl problém se do Angoly dostat?

Poprvé jsem tam byl v roce 2008. Což bylo 6 let po válce, která trvala 40 let, tudíž to tam bylo hodně zdevastované. Rekonstrukce se rozbíhala pomalu. Dneska už je to znatelně lepší, ale pořád je úroveň dopravy horší než v Evropě (kvalita asfaltu atd.).

Byl tam trochu problém s vydáním víz, ale projekt byl veden přes Masarykovu univerzitu, tudíž to šlo mimo mě.

Vrátil byste se do Angoly (třeba jen na dovolenou)?

V žádném případě. Angola je jedna z nejnevstřícnějších zemí a na turistický ruch není připravená. Byla to dobrá zkušenost, ale už se do ní nikdy nevrátím.

Jak to tam na vás působilo?

Díky mojí návštěvě tam jsem si uvědomil, že k takovýmto zemím by se mělo pomáhat vzhledem k jejímu stavu (viz válka). Směrem na východ se to zhoršuje.

Bohatství mezi obyvatelstvem je nerovnoměrné. Pár procent lidí jsou opravdu bohatí a ostatní žijí v chudobě. A tak je to i se způsobem vyjadřování. Máte tam lidi, kteří jsou na úrovni a lidi, kteří jsou vyloženě asociální.

Přijde mi absurdní, že i když je Angola jedna z nejbohatších zemí na suroviny v Africe, tak je tam takovýto stav. Neumějí s tím pracovat a peníze z toho vytěžené se v podstatě rozkutálí a nemá to takový přínos jaký by mohlo mít.

Jaký je podle vás největší problém Angoly?

Korupce.

Myslíte, že je reálná šance, že se z téhle situace vzpamatuje do nějaké bližší budoucnosti?

Má k tomu potenciál. Přesto v jakém je stavu je znatelné, že se pomalu vzpamatovává.

1.2. Rozhovor s Janem Svitálkem

Pracovníkem Člověka v Tísni, který působil v Etiopii

(rozhovor připravily A. Skleníčková a E. Tichá)

Jak dlouho pracujete u Člověka v Tísni?

Něco přes dva roky.

Etiopii jste si vybral nebo vám byla dána nabídka, kterou jste přijal?

Byla vysána pozice, která přímo odpovídala mému profilu. Jsem původně vystudovaný tropický zemědělec a zajímám se rozvojovou problematikou v zemědělství.

Co přesně bylo náplní vaší práce v Etiopii?

V Etiopii, kde jsem pracoval dva a čtvrt roku, jsem vedl zemědělský a enviromentální program.

Jak byste popsal působení Člověka v tísni v Etiopii?

Ostatní mise byly založené ve valné většině na tom, že to začalo humanitární pomocí, kvůli nějaké krizové situaci a až poté se mise přehoupala do rozvojových programů. V Etiopii to bylo právě naopak. Už od začátku se tam dělal ten rozvojový program.

Jak k vaší pomoci přistupovali tamější lidé?

To záleží na tom, na jakém místě v Etiopii jste. Představte si potencionální příjemce. Jeden žije v jižním Omu, je to divoch a žije jako v pravěku. A druhý je úředník v hlavním městě. V Etiopii na každém místě mají svoje vlastní náboženství, jinou kulturu, jiný jazyk, jiný styl oblékání, jiný stupeň rozvoje atd. Takže se to vůbec nedá srovnávat.

A například vláda v Etiopii většinou nemá ráda neziskové organizace, protože tam jsou dlouhodobé problémy s lidskými právy a nechtějí, aby jim jakkoliv narušovali systém.

Jak byste popsal ekonomickou situaci?

V Etiopii pracuje 80 - 90% lidí v zemědělství. Jsou tam tzv. zonální vlády, které mají na starosti jednotlivé regiony a ty se společně snaží, aby rozvoj Etiopie vzrůstal. Ale jejich činnost většinou práci vlády komplikuje a může to působit jako překážka rozvoje. A pokud jde o korupci, tak ta prakticky neexistuje. Minimálně v porovnání s ostatními africkými zeměmi. Některé korupční postupy jsou tam uzákoněné, například úředník za nějakou „navíc“ vykonanou práci musí dostat zapláceno. Ve vyšších vládních postupech korupci vysvětlují jako rychlejší cestu budování vyspělého státu.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová

listopad 2012

str. 4

Je dle vás znatelný pokrok od prvního až do posledního dne, kdy jste byl v Etiopii?

Ekonomika roste zhruba 8% ročně. Rozvoj tam jde hodně dopředu. Lidé v Etiopii to vidí a je to pro ně motivací, aby jejich děti žili v lepším světě než oni a budují si k tomu cestu.

Konkrétně na místě kde jsem byl já, v Evase, vyrostly dvě nové čtvrtě, zdvojnásobil se počet obyvatel, vykopala se kanalizace a vydláždily se cesty. Probíhá migrace do měst.

Nachází se v Etiopii hodně neobydlených oblastí?

Je tam přehnaná přelidněnost. Velká část Etiopie je pastevecká a pouštní oblast. A tam kde je dobrá půda, bydlí hrozně moc lidí nahromaděných na sebe. Většinou u vodního toku, přesto je v Etiopii poměrně rovnoměrně rozložení obyvatel.

Kde přímo v Etiopii jste působil?

Naše základna je v městě Evas, což je hlavní město jižních národů (asi 270 km od hlavního města Etiopie). Fungovali jsme ve čtyřech okresech v blízkosti tohoto města. Dělali jsme školící zemědělská centra a zázemí k různým zemědělským klientům.

Jaký je dle vašeho názoru největší problém v Etiopii?

Přelidněnost. Největší následky to má na děti, protože většinou je v jedné rodině mnoho dětí mezi, které by se měli rozdělit pozemky, jenže pozemky jsou malé a děti se poté v dospělosti nemají jak uživit.

2. Mailová korespondence ...

2.1. ... s Irenou Bednářovou

Od: eliska.ticha12@seznam.cz

Přírodní škola - Běh pro Afriku

3. 4. 2012, 20:34:56

Komu: irena.bednarova@clovekvtsni.cz

Dobrý den,

jsme studentky z gymnázia Přírodní škola, se kterým jste se již minulý rok setkala (přes Lindu Langerovou). Stejně jako před rokem, bychom chtěly jménem Přírodní školy uspořádat "Běh pro Afriku". Konal by se na konci tohoto měsíce, na jednom našem pobytu mimo Prahu na vybrání peněz na stavbu škol, či k využití jiným způsobem.

Součástí našeho studia je takzvaná praktická maturita, kde si na jednotlivá témata hledáme otázky a odpovědi a na konci záměr obhajujeme. Vybrali jsme si toto téma, jehož součástí je také zjistit o jednotlivých zemích více a celkově se spojit s vaší organizací (ČvT). Jako výstup by byl právě "Běh pro Afriku".

Byly bychom rády, kdybychom se mohly s vámi jako minulý rok spojit a kdybyste nám pomohla poskytnout informace, ze kterých by byla naše závěrečná obhajoba bohatější o například zážitky a vzpomínky členů vaší organizace, kteří se s Afrikou setkali na vlastní kůži.

Děkujeme a s pozdravem

Eliška Tichá a Anežka Skleníčková

Od: Irena Bednářová (irena.bednarova@clovekvtsni.cz)

RE: Přírodní škola - Běh pro Afriku

4. 4. 2012, 17:00:11

Komu: eliska.ticha12@seznam.cz

Dobrý den,

Tento rok přes slečnu Langerovou máme domluveno, že opět poběžíte pro Afriku v rámci Vašeho školního výjezdu.

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 6

Prezentaci o Etiopii jsem minulý rok na Vaší škole dělala já. Bohužel v tuto chvíli jsem čerstvě po operaci kolena, a pracuji z domova, na prezentaci tedy přijít nemohu.

Chtěla bych se zeptat, šlo by o prezentaci pro celou školu? Tedy stejný koncept, jako byl minulý rok? Pokud ano, zkusila bych někoho z kolegů, ale běhy pro Afriku mám na starosti já, zda by to vyšlo, by bylo nejisté.

Mohli bychom Vám prezentaci o Etiopii - kterou teď dáváme dohromady případně poslat.

Děkuji za informace a podporu :)

Se srdečným pozdravem

Irena Bednářová

Člověk v tísni

2.2. ... se sponzory

Od: **eliska.ticha12@seznam.cz**

Fwd:

17. 4. 2012, 15:16:37

Komu: frantisek.chudej@seznam.cz, AED Project, JENA, AC/DC, REMIM, Podzimek, Sipral Leopold, Glassexperts

Dobrý den,

jsme studentky třetího ročníku soukromého reálného gymnázia Přírodní škola. Jako minulý rok by naše škola chtěla uspořádat charitativní akci "běh pro Afriku" jménem společnosti Člověk v Tísni. Naši studenti se budou snažit vyběhat co nejvíce peněz na výstavbu nových škol v Africe.

Tímto bychom vás chtěli požádat o sponzorství. Přispět lze dvěma způsoby: Buďto můžete poslat vámi zvolenou částku přímo na účet Člověka v Tísni jménem naší školy. Nebo je možné přislíbit určitou částku vybraným studentům za každý uběhnutý kilometr.

Kdyby jste se o bězích v Africe chtěli dozvědět více informací zde je odkaz.
<http://www.skolavafrice.cz/vybehej-skolu>

Předem děkujeme za odpověď. S pozdravem

Skleníčková Anežka a Tichá Eliška.

Od: **Švejkovský Jan, Ing. (svejkovsky@jena.cz)**

SPONZORSTVÍ

24. 5. 2012, 12:46:54

Komu: eliska.ticha12@seznam.cz

Milá děvčata,

shánění peněz je v dnešní době obecně velmi obtížné, na dobročinné účely ještě mnohonásobně obtížnější. Firmy dostávají podobných dopisů se žádostí o finance spousty a nereagují na ně.

Poradím Vám jak zvýšit šance na úspěch Vašeho snažení:

1. Nestyďte se použít "doporučení" - napište čím jste děti, jak jste získali adresu na kterou právě píšete,

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 8

to proto, abyste získali pozornost adresáta a přesvědčili ho o důvěryhodnosti celé akce.

2. Popište věc velmi konkrétně ale ne zdlouhavě - nikdo nechte dlouhé dopisy (POZOR velmi obtížný úkol)

3. Nenuťte nikoho dělat práci navíc (lidé jsou přetížení, zavalení spoustou zbytečné práce a také líní), takže navíc udělají pouze minimum (musíte jim předložit všechno připravené)

4. Požádejte o telefonický kontakt a bojujte za svoji věc i telefonicky

Za naší firmu - pošlete číslo účtu, na které Vám můžeme přispět.

Přeji hodně zdaru ve Vašem činění.

Ing. Jan Švejkovský, Ph.D.

JENA zelená architektura
telefon: +420 233 081 333
email: svejkovsky@jena.cz
www.jena.cz

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 9

2.3. ... s Lucíí Langerovou

Od: Anežka Skleníčková (sklenickova.anezka@gmail.com)

Praktická maturita

19. 9. 2012, 18:50

Komu: Lucie Langerova

Dobrý den,

chtěla jste zkonkretizovat cíle naší práce. Něco jsme vám už poslaly a tímto vám lépe ujasníme, co si představujeme z rozhovorů.

Naše vybrané země jsou: Etiopie, Angola, Demokratická republika Kongo a Namibie. Chtěly bychom zástupce na každou zemi (popřípadě kdyby nějaký člen byl ve více z těchto zemí, bylo by to ideální). Hlavní témata při rozhovorech jsou: zážitky a zajímavosti z cest (možná bychom se zeptaly na největší problematiku). Ale rozhodly jsme se ptát i na obecnější informace jako je důvod zasahování ČvT v zemích třetího světa, zda to má nějaký účel a přístup tamějších lidí.

V nejlepší případě by rozhovory měly proběhnout do konce měsíce.

S pozdravem z Přírodní školy Anežka Skleníčková a Eliška Tichá

Od: Lucie Langerova (llucie.langerova@gmail.com)

Re: Praktická maturita

21. 9. 2012, 13:28:49

Komu: Anežka Skleníčková

Kopie: eliska.ticha12@seznam.cz

Dobry den,

nize jsou mailove kontakty na me kolegy, u kterych jsem predjednala, ze jsou ochotni se s vami potkat. Obratete se tedy primo na ne, popiste jim vas zamer a nasledne si domluvte termin, kdy za nimi dorazite na osobni setkani. Honza Svítalek vam nabízi, abyste se ucastnily prednasky o Etiopii, kterou pristi tyden bude poradat pro studenty. Blizsi informace uz vam da on.

Daniela Hranaiová - Demokraticka republika Kongo (daniela.hranaiova@clovekv tisni.cz)

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 10

Jitka Škovranková - Angola (jitka.skovrankova@clovekvtsni.cz)

Jan Svitálek - Etiopie (jan.svitalek@clovekvtsni.cz)

Tak drzim palce, at se dari vse dle predstav a zameru. Pokud byste jeste neco potrebovaly, urcite se klidne na me obratte.

Pekny vikend, Lucie

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, *vedoucí práce:* Linda Langerová
listopad 2012
str. 11

2.4. ... s dobrovolníky pracujícími v Africe

Od: eliska.ticha12@seznam.cz

(bez předmětu)

26. 9. 2012, 21:29:46

Komu: jan.svitalek@clovekvtsni.cz

Dobrý den,

jsme studentky ze soukromého reálného gymnázia Přírodní škola. Přes naší odbornou konzultantku, Lucii Langerovou, která nám poslala váš kontakt, bychom s vámi chtěli navázat spolupráci. Nevíme ale, jak hluboko vám Lucie řekla o naší práci a o jaký druh spolupráce by se jednalo. Oznámila nám, že se v průběhu tohoto týdne má konat odborná přednáška pro studenty o Etiopii. Rádi bychom se jí zúčastnily, pokud je to ještě možné a domluvily se s vámi na termín rozhovoru a podrobnosti (prosíme o bližší informace o přednášce).

Předem děkujeme,

Anežka Skleníčková a Eliška Tichá

Od: Jan Svitálek (jan.svitalek@peopleinneed.cz)

RE:

27. 9. 2012, 9:58:14

Komu: eliska.ticha12@seznam.cz

Dobrý den,

ano, Lucie se mi o vás už zmiňovala. Pokud si pamatuji, v souvislosti s nějakým vaším školním projektem nebo seminární prací. Doufal jsem že se details dozvím od vás. :) Nebo jde jen o rozhovor? Pokud ano, můžeme se sejít. Můj program pro příští týden je relativně flexibilní, navrhuji tedy schůzku někdy v podvečer mezi pondělím a středou.

Co se týče přednášky, ta proběhla během úterního rána a další pak byla včera večer.

V nejbližší době se pak žádná další nechystá.

Zatím zdravím

Svitálek

Od: **eliska.ticha12@seznam.cz**

Rozhovor

3. 11. 2012, 21:25:58

Komu: **trapl@seznam.cz**

Dobrý den,

jsme studentky soukromého reálného gymnázia Přírodní škola. Součástí našeho studia je tzv. praktická maturita, ve které se zajímáme o organizaci Člověk v Tísni a země ve kterých působí a na doplnění práce děláme rozhovory se členy, kteří v zemích přímo byli. Rozhovor proběhl již ze dvěma členy, za Demokratickou republiku Kongo a za Etiopii. Nevíme jestli vám o nás Jitka Škovránková předem říkala, ale právě na ní jsme se nejdřív obrátili na doporučení Lucie Langerové, která je naše odborná konzultantka. Chtěli bychom s vámi udělat rozhovor o vašem pobytu v Angole a použít ho do naší školní práce.

Chtěli jsme se zeptat, zda by bylo možné sjednat termín rozhovoru, v nejbližší době a popřípadě si předem domluvit na jeho smyslu a cíli.

Předem děkuji, hezký víkend

Eliška Tichá

Od: **franCesco** (Trapl@seznam.cz)

re: Rozhovor

4. 11. 2012, 11:10:22

Komu: **eliska.ticha12@seznam.cz**

Ahoj Eliško,

no jasně, v poskytnutí rozhovoru nevidím žádný problém. Jakým způsobem ho chceš provést? Já jsem polostudijně polopracovně v Brně. A za týden v pondělí (12.11.) se na skok do Angoly ještě vrátím.

Jitku Škovránkovou samozřejmě znám, ale o vás mi ještě nic neříkala. Jen ještě chci podotknout, že jsem v Angole strávil s přestávkami dva roky, ale nikoliv v barvách Člověka v Tísni...

Tak se ozvi s návrhy termínů na rozhovor.

ft

3. Fotodokumentace Běhu pro Afriku

Obr. č. 1,2 - Zaznamenávání uběhnutých kol na náramky

Obr. č. 3 - Běžci z Thény , Obr. č. 4 - Běžci z Lambdy

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 15

Obr. č. 5 - Běžci z Kappy ,Obr. č. 6 - Běžící Lambdani

Obr. č. 7 - Běžci z Lambdy , Obr. č. 8 - Běžci z Kappy

ČLOVĚK A SVĚT V TÍSNI - PŘÍLOHY

autoři: Anežka Skleníčková, Eliška Tichá, vedoucí práce: Linda Langerová
listopad 2012
str. 17